

[Kaare Frederiksen.]

om der var problemer, der ikke kunne belyses ved lovforslaget, men i fremtiden, og det er der jo. Det afgørende er, hvordan det vil blive anvendt som led i regeringens økonomiske politik. Hvor stor betydning har en lov på dette område, hvor store muligheder ligger der i den?

Jeg har berørt den internationale sammenhæng, og den kan jo også manifestere sig på anden måde end gennem pengeinstitutterne. En tilsvarende bemærkning kunne fremsættes om de indenrigske forhold. Jeg har også noteret mig bemærkningerne om den formålsbestemte styring og afsvækkelse på dette punkt. Når der i bemærkningerne tales om, at der skal foreligge klart definerede udlånsformål og rimelige kontrolmuligheder, tilføjes der jo i samme åndedrag, at kontrolmulighederne er meget begrænsede, og det bemærkes, at der foreligger et uorganiseret kreditmarked. Og så er vi jo tilbage i regeringens økonomiske politik i almindelighed.

Konklusionen for mit parti må være, at når regeringen har ønsket styringsmuligheder, vil det være rimeligt at imødekomme ønsket. Nationalbanken har sit ansvar, men regeringen påtager sig med lovforslaget sit, og den vil ifølge sagens natur til stadighed være underlagt folketingets udøvelse af sit endelige ansvar.

Knud Jespersen (DKP):

I det lovforslag, vi behandler, ligger der selvfølgelig en række fornuftige betragtninger. Jeg vil dog ikke undlade også at notere, at der ligger nogle ting, der direkte er fremkaldt af Danmarks medlemskab af fællesmarkedet.

Netop i den nuværende situation er det af stor betydning, at vi sikrer, at der er likvid kapital til at få den beskæftigelse i gang, som alle taler om, og til at sikre, at arbejdsløsheden ikke stiger.

Når man i dette forslag til lov om regulering af kreditformidling i § 1, stk. 2, siger, at økonomiministeren efter forhandling med Danmarks Nationalbank kan bestemme osv., at nævnte aftaler skal gælde for andre kreditformidlende virksomheder, så har jeg lyst til at stille det spørgsmål, om der i ministerens tankegang har været noget, der skelede i retning af et gældsmoratorium for de par-

cellusfolk, der er arbejdere, og som er kommet i en vanskelig situation gennem arbejdsløsheden. Man bør nok kigge lidt på den side af sagen, for det virker jo stærkt ødelæggende og kan være en katastrofe. Den samlede gæld til eller det samlede reallån fra disse kreditinstitutter er på lidt over 22 mia kr. Går man ud fra den almindelige, tilgængelige statistik, må man regne med, at en halv snes procent er arbejdsløse, og det kan fordele sig med 5 pct. på funktionærer og resten på andre ledige. Hvis nu man forestillede sig, at de skulle have et gældsmoratorium — det vil sige, at man udskød betalingen, ellers bliver det jo det offentlige, der kommer til at betale det, for betales det skal det — i et halvt år, ville det koste omkring 65 mill. kr., som realkreditinstitutterne i så fald kunne garantere. De fire realkreditinstitutioner har reservefonds på 3,2 mia kr., og det svarer altså kun til en udgift for dem på ca. 2 pct.

Vi er overordentlig meget indstillet på, at man må gøre noget for de folk, der uden egen skyld er blevet ledige, og også uden egen skyld på grund af den forkvaklede boligpolitik har været tvunget til at købe parcelhus, de skal ikke fratages retten til at bo. På den baggrund er det, jeg vil spørge ministeren, om man også har sådanne tanker i forbindelse med det forslag, der her foreligger.

Alle øvrige bestemmelser virker tilforladelige, og vi vil også i en lang række tilfælde se positivt og velvilligt på dem, men også undervejs stille spørgsmål til afklaring af, hvor langt man vil gå i denne sag. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at hvis man ikke inden anden behandling også prøver at lave beregninger over det her kort stillede spørgsmål, så vil vi stille ændringsforslag til lovforslaget, der går i den retning, både for at sikre beskæftigelsen og for at sikre, at arbejdere og funktionærer, der er blevet ledige, og som bor i parcelhuse, ikke skal udsættes for at miste tag over hovedet. Der må åbnes op for et gældsmoratorium efter de her kort nævnte linjer.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne skal jeg meddele, at vi ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Det er retsforbundets principielle opfattelse, at der ikke